

Керування будівельним комплексом повинне полягати в ретельному державному регулюванні функціонування галузі з метою підвищення її ефективності, поліпшення якості будівельних робіт і матеріалів, що приведе до вирішення соціальних, економічних, і технічних завдань розвитку всієї економіки України. Для забезпечення розвитку й стабільного функціонування будівельного комплексу необхідна реорганізація існуючої системи, у якій повинні бути визначені пріоритетні напрямки управління.

За останній рік, який пройшов у нас під знаком кризи, багато будівельних об'єктів були просто заморожені, тому що ні банки не хотіли давати кредити ні інвестори не вкладали свою кошти бо це було дуже ризиковано. Підприємствам необхідно підвищувати свою інвестиційну привабливість, щоб зацікавити майбутніх інвесторів та щоб вони вкладали кошти в будівництво, але головним визначаючим моментом в розвитку будівництва є загальна політика держави, спрямована на розвиток національної економіки.

Також важливо, щоб держава приймала участь у цих процесах, адже вона повинна контролювати усі процеси в економіці. І вона може виступати головним замовником та головним інвестором для будівельних підприємств.

Бібліографічний список

1. **Балабанов И.Т.** Финансовый менеджмент: Учеб. пособие. / И.Т. Балабанов. — М.: Финансы и статистика, 2004. — 224с.
2. **Виленский П.Л.** Оценка эффективности инвестиционных проектов: Учебник для вузов / П.Л. Виленский, В.Н. Лившиц, С.А. Смоляк — М.: Дело, 2003.
3. **Райзберг Б.А.** Современный экономический словарь. / Б.А. Райзберг, Л.Ш. Лозовский; — М. ИНФРА-М, 2005.
4. Електронний ресурс. — Режим доступу: www.ukrstat.gov.ua — сайт Державного Комітету Статистики України.

ЗУБАНЬОВА К.А., ПАРХОМЕНКО О.С., ст. гр. МО-05а
Наук. кер.: Кулаков В.О., к.т.н., доц.
Автомобільно-дорожній інститут ДВНЗ "ДонНТУ",
м. Горлівка

СТАН, ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ АВТОТРАНСПОРТНИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

В статье определены роль, место и тенденции развития автомобильного транспорта. Предложены основные мероприятия решения проблем и пути развития автотранспортных предприятий Украины.

Актуальність. Транспорт є ключовою ланкою соціально-економічної системи держави і належить до стратегічно важливих галузей національної економіки, без ефективної роботи якої неможливе подальше підвищення добробуту суспільства. В наш час робота автотранспортних підприємств проводиться в умовах скорочення та створення автопарку. Діючі адміністративні механізми на підприємствах не завжди враховують специфіку транспортної діяльності в ринкових умовах. Враховуючи ці факти виникає питання комплексного вивчення усіх сторін діяльності автотранспортних підприємств.

Ціль дослідження: з'ясувати стан, тенденції та проблеми розвитку автотранспортних підприємств України та визначити основні напрями покращення транспортних послуг.

Основна частина. Для розвитку економіки України важливим є підвищення ролі транспорту, який забезпечує життєдіяльність населення, розвиток економіки держави, збереження обороноздатності держави та можливість досягнення зовнішньоекономічних

відносин країни. Транспортна система України представлена різними видами транспорту: залізничним, автомобільним, морським, авіаційним, трубопровідним.

Транспорт України є невід'ємною складовою розвитку суспільства, його діяльність дозволяє закінчити процес виробництва продуктів, доставляючи їх до місця споживання.

К. Маркс зазначав, що скорочення часу та доведення продукції до споживача за допомогою засобів транспорту і зв'язку — це один з чинників підвищення виробничої сили праці. Транспорт має значення не тільки як необхідна умова обслуговування відповідного суспільного процесу виробництва та обороту, але й як чинник, який активно впливає на розмір суспільного виробництва [1].

Транспорт є специфічною галуззю господарсько-виробничого процесу, який не створює суспільний продукт. Продукцією транспорту є перевізний процес, який триває лише протягом часу виконання транспортом своєї основної функції — переміщення у просторі та в часі вантажів і пасажирів. Транспортно-дорожній комплекс — це найголовніший системо утворюючий елемент, який визначає рівень розвитку економічного потенціалу та промислової структури індустріально розвинутої країни. Наданий час транспорт став необхідною складовою зростання та розвитку економіки.

В Україні сформовано достатньо розвинутий ринок автотранспортних послуг, які надають підприємства різних форм власності. Автотранспортні підприємства (АТП) займають свою нішу на ринку.

Автотранспортні підприємства є первинною ланкою автомобільного транспорту. АТП проводять перевезення вантажів і прості транспортно-експедиційні операції, зберігання, технічне обслуговування, поточний ремонт рухомого складу. Більшість АТП є спеціалізованими. Частка автотранспорту в загальному вантажообігу різна. Так, в Австралії на автотранспорт припадає більше 50% вантажообігу внутрішнього сполучення усіх видів транспорту. У країнах Західної Європи — 45%, у Північній Америці — 20%, у країнах, що розвиваються, в Африці, Азії та Латинській Америці — 20-35% [2].

Тенденції, що простежуються в діяльності автотранспортних підприємств, зумовлені тим, що тепер практично не існує таких економічних проблем, які б не стосувалися автомобільного транспорту [3].

Для виконання завдань транспортного обслуговування підприємств-замовників вантажними перевезеннями автотранспортні підприємства забезпечені різноманітним рухомим складом. Проте, протягом 2006-2009 рр. простежується велике скорочення кількості транспортних засобів [4]. Найбільше скорочено вантажні автомобілі. Саме це спричинило зменшення вантажних перевезень. Простежуємо також тенденцію до скорочення кількості пікапів, автобусів, спеціальних автомобілів.

Слід зазначити, що в організації автотранспортних перевезень, разом з численними перевагами існують і певні недоліки, які потребують організаційних заходів та вдосконалення. Перевезення здійснюються постійно, але неритмічно. На собівартість перевезень впливає, низька якість автошляхів, рухомий склад не відповідає сучасним вимогам щодо. Через інфляцію вартість автомобільних перевезень вантажів і пасажирів значно зросла. У свою чергу, зростання автотранспортних витрат відчутно впливає на собівартість продукції, особливо сільськогосподарської, для перевезення якої найчастіше використовується саме автомобільний транспорт.

Основними причинами такого стану автотранспортних підприємств є:

- старіння основних фондів, їх фізичний та моральний знос;
- незадовільний рівень технології організації перевізного процесу;
- низький рівень транспортного сервісу;
- недостатнє інформаційне забезпечення;
- наявність численних технологічних бар'єрів при переміщенні вантажів через державний та митний кордони України;

низький рівень міжгалузевої координації у розвитку транспортної інфраструктури, що призводить до роз'єднання єдиного транспортного простору, нераціонального використання

ресурсів і зниження ефективності використання транспорту;

правова неврегульованість ряду питань транспортної діяльності, нестабільність законодавчої бази, відсутність майнових гарантій зарубіжним вантажовласникам та перевізникам;

недостатні темпи інтеграції транспорту України з європейською та світовою транспортними системами;

повільне вдосконалення транспортних технологій та недостатня їх пов'язаність із виробничими, торговельними, складськими і митними технологіями;

недостатня ефективність фінансово-економічних механізмів, що стимулюють надання інвестицій на розвиток транспорту;

відставання у реалізації державних і галузевих програм в галузі окремих видів діяльності, видів транспорту, транспортного машинобудування, розбудови державного кордону [2].

Таким чином, сучасний стан транспортної інфраструктури не забезпечує єдність транспортної системи, що є однією з головних причин низької якості транспортних послуг, наданих при транспортуванні пасажирів і вантажів.

Розвиток потенціалу автотранспортного сервісу буде сприяти захисту довгострокових інтересів України на міжнародному ринку. Основними напрямками розвитку потенціалу автотранспортних підприємств України мають бути такі:

1. Створення законодавчої та нормативної бази, яка регламентує умови роботи служб автомобільних перевезень, пунктів автомобільного сервісу, їхню взаємодію з підприємствами галузей інфраструктури країни в процесі транспортного забезпечення зовнішньоекономічних зв'язків.

2. Перехід на міжнародні стандарти і правила, що застосовуються при будівництві об'єктів автомобільного сервісу, транспортних комунікацій, при виробництві транспортних засобів.

3. Створення консалтингової системи управління службами автомобільних перевезень і пунктами автомобільного сервісу, узгодженої з програмою розвитку та модернізації виробництва.

4. Розробка нових правил надання сервісу для транспортних засобів і їхніх екіпажів за умов транспортно-експедиторського обслуговування ними вантажовласників.

5. Розробка методики визначення якості та надійності послуг, що надаються автотранспортними підприємствами.

6. Розвиток складських терміналів, вантажно-розвантажувальної техніки та засобів обробки інформації про рух товару на складах.

7. Економічна, технічна й організаційна підготовка служб автомобільних перевезень.

8. Удосконалення елементів сервісу в транспортній логістиці на паритетних засадах із зарубіжними партнерами.

9. Забезпечення безпечної роботи на транспорті всередині і за межами країни.

Врахування цих напрямів розвитку буде сприяти покращенню транспортних послуг в Україні. У зв'язку з цим економічна політика повинна формуватися з урахуванням умов загальноекономічного характеру діяльності галузі за раціонального узгодження загальнодержавних і колективних інтересів.

Висновки. Таким чином, для забезпечення стабільної роботи на національних автотранспортних підприємствах необхідно зменшити витрати на перевезення; провести вибір оптимального рухомого складу; розробити графіки руху для кожного маршруту; вирішити питання дотримання безпеки перевезень.

Для усунення головної причини критичного стану автотранспортних підприємств України та їх подальшого розвитку необхідно сформулювати державну політику, орієнтовану на забезпечення транспортного сектору інвестиційними ресурсами з метою його комплексного розвитку. Ці питання необхідно вирішити для транспортного сектору економіки України як базового системоутворюючого компоненту життєво важливих сфер держави, а саме: економічної, бюджетної, територіальної та зовнішньоекономічної.

В умовах ринкової економіки виживає лише той, хто найбільш грамотно враховує

вимоги ринку. Однією з таких вимог є поліпшення роботи автотранспорту.

Бібліографічний список

1. **С.О. Засуха.** Стан та перспективи розвитку автотранспортної галузі // АПЕ. — 2008. №6. — с. 37–42.
2. **М. Макаренко, М. Цвєтов.** Транспортний сектор української економіки: тенденції та проблеми розвитку // Економіст 2007. № 6. — с. 24–27.
3. **І.М. Мягких.** Роль і місце автомобільного транспорту в системі споживчої кооперації та напрями покращення транспортних послуг в Україні // АПЕ. — 2009. №7. — с. 71–75.
4. Електронний ресурс. — Режим доступу: www.library.ospu.odessa.ua/online/periodic.
5. Електронний ресурс. — Режим доступу: www.sike.ru.

РЯБОВОЛ О.В., ст. гр. МО-09маг
Наук. кер.: Кулаков В.О., к.т.н., доц.
Автомобільно-дорожній інститут ДВНЗ "ДонНТУ",
м. Горлівка

ЛІЗИНГ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЙОГО РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ

Рассмотрены основные положения экономической сущности лизинга и его виды в Украине. Исследовано современное состояние национального рынка лизинговых услуг. Определены направления развития лизинговых компаний.

Актуальність. Умови, що склалися в економіці, не сприяють інвестиційній активності, а отже, і нормальному функціонуванню економіки. У той же час технічний прогрес став невід’ємним супутником розвитку економіки багатьох країн світу. В умовах переходу до ринкових відносин у країнах з розвинутою економікою інвестиційні потреби господарства не можуть повною мірою задовольнятися за рахунок традиційних каналів фінансування, якими є бюджетні кошти, власні кошти підприємств, довгостроковий банківський кредит та інші джерела. У цьому значенні лізинг стає вагомим доповненням до традиційних джерел засобів для задоволення інвестиційних потреб підприємства.

Ціль дослідження: уточнити сутність лізингу та його видів в Україні; дослідити сучасний стан вітчизняного ринку лізингових послуг, його основні проблеми; визначити напрямки розвитку лізингових компаній в Україні.

Основна частина. Сьогодні, коли терміни нормального зносу техніки скорочуються, зовсім необов’язково й не вигідно володіти яким-небудь устаткуванням. Цілком достатньо одержати право на його використання. Саме лізинг сприяє проведенню політики прискореного оновлення парку машин і устаткування як на кожному окремому підприємстві, так і в економіці в цілому [1].

Модель функціонування компанії в режимі фінансового лізингу зводиться до наступного.